

ПРОТОКОЛ

Номер 24

03.11.2020 г.

Град Варна

Апелативен съд – Варна

III състав

На 30.10.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Георги Н. Грънчев
Светла В. Даскалова

Секретар: Геновева Х. Ненчева

Прокурор: Иван Колев Тодоров (АП-Варна)

Сложи за разглеждане докладваното от Георги Н. Грънчев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20203000600275 по описа за 2020 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Жалбоподател-подсъдим **В. А.**, редовно призован, явява се лично и с **адв.Ю. Г. Г. от АК – ВАРНА**, надлежно упълномощен и приет от съда от преди.

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор **ТОДОРОВ.**

Свидетелката **С.А.**, редовно уведомена по телефона, явява се лично.

СЪДЪТ отстрани свидетелката А.а от съдебната зала.

ПРОКУРОРЪТ: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не правя искания за отвод.

АДВ.Г.: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не правя искания за отвод. Представям един превод на едно писмо, което е налично в делото, от брата на подсъдимия.

ПРОКУРОРЪТ: - Да се приеме.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, следва да се приеме представеното от защитника на подсъдимия писмо, в превод от Д.М.А., поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представеното от защитника на подсъдимия

писмо, в превод от Д.М.А..

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ ГРЪНЧЕВ

СЪСТАВЪТ на въззивния съд, след запознаване с материалите по делото и в частност с факта, че пред първоинстанционния съд производството е протекло по реда на чл.371, т.1 от НПК и в съдебно заседание са били разпитани единствено подсъдимия и свидетелката С. А. , негова майка, намира, че следва да бъде извършен допълнителен разпит на същите отново в условията на цитираната по-горе процедура, за да бъдат доуточнени някои факти и обстоятелства, които се констатираха при подготовката на делото и на които първоинстанционния съд не е обърнал особено внимание.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА провеждане на въззивно съдебно следствие и допълнителен разпит на подсъдимия В. А. и свидетелката С. А. .

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ПРЕД ВЪЗЗИВНАТА ИНСТАНЦИЯ

СЪДЪТ пристъпи към разпит на подсъдимия.

ЖАЛБ.ПОДС.В. А. : - Владея прекрасно български език, не желая да ми бъде назначен преводач.

СЪДЪТ прикани подсъдимия да даде обяснения от момента, в който баща му е излязъл от стаята.

ЖАЛБ.ПОДС.А.: - Не съм дръпнал телефона от баща ми, той беше с него и докато се борихме в един момент предполагам, че го изпусна. В момента, в който се борихме, предполагам, че той ми изпусна телефона, след което е дошла майка ми и ме освободи от неговата хватка, след което аз изскочих и първото нещо, за което се сещам, че видях, че тогава майка ми е била на колене и той започна да я души. Аз бях уплашен и първото нещо, което се сещам е, че майка ми е на колене, а той я душеше откъм гърба. Майка ми беше също с гръб. След което избягах набързо в хола и търсех нещо, с което да мога

да освободя майка ми. Първото нещо, което видях беше ножа на ъгъла на трапезната маса и взех него.

Когато се върнах в стаята видях, че майка ми вече не мърдаше, беше полуотпусната и лицето ѝ беше полуобърнато към мен и тогава успях да го видя, видях, че очите ѝ изпъкваха, устата ѝ беше полуотворена. Заради това помислих, че ако не действам животът ѝ можеше да приключи. Аз реших, че тя се задушава. Баща ми продължаваше да я души.

Захвата беше с лакътя му, цялата му ръка беше обгърнала врата ѝ с лакътя /подсъдимия показва на собственото си тяло захват с лакътя, лакътят е на шията в областта на сгъвката от вътрешната страна/.

В момента исках да освободя майка ми като реших да нараня ръката му и той да я пусне и се целих тук /подсъдимият посочва горната част на рамото/. Аз се сещам само за един удар.

След като изскочих от стаята бяха 4 или 5 секунди и директно действах като видях, че майка ми е в това състояние.

ПРОКУРОРЪТ: - Вие казахте, че е майка Ви е била с гръб към Вас, а баща Ви в каква позиция беше и как виждахте майка Ви пред баща Ви ?

ЖАЛЪ.ПОДС.А.: - Баща ми също беше с гръб към мен, увиснал върху нея.

Отстрани малко я видях майка ми, когато видях майка ми, баща ми беше с гръб към мен, той беше зад майка ми.

Когато се върнах с ножа баща ми продължаваше да е в положение зад майка ми, притискайки я с лакътната част на ръката си, тя беше отпусната леко, а той полуклекнал и наклонен над нея. Виждах на майка ми малко лицето ѝ, странично я видях, виждам лицето ѝ странично - малко от едното ѝ око, носа ѝ и отворената ѝ уста.

На въпроси на СЪДА: - Коя част от лицето на майка си виждате ?

ЖАЛЪ.ПОДС.А.: - Като се върнах в стаята, вратата се пада леко странично. Вратата спрямо стаята, в която бяха майка ми и баща ми се пада

странично, аз бях в средата на хола, малко в страни от вратата, когато се върнах, т.е. имах видимост спрямо майка ми, спрямо лицето ѝ, макар и странично.

ПРОКУРОРЪТ: - Сега казва нещо различно от това, което е казал.

Аз не съм съгласен с този начин на разпит, води се един разговор между подсъдимия и защитника, след това казва, директното възпроизвеждане на обяснения е едно, консултирането с адвокат и възпроизвеждането е друго. Ние искаме директно възпроизвеждане на обяснения, а не тяхната модификация след разговор с адвоката.

АДВ.Г.: - Аз не го приемам, защото подсъдимият има право във всеки един момент да се консултира с адвоката си и той се обърна към мен и ме пита «какво не разбрахте», аз съм длъжен да му кажа. Така, че този подход е фиксиран в НПК.

На основание чл.279, ал.2, вр.ал.1, т.3 от НПК **СЪДЪТ** счита, че следва да се констатират противоречия в обясненията на подсъдимия А., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ПРОЧЕТАТ обясненията на подсъдимия А., които е дал в присъствие на защитник – адв.Юлиян Г., на досъдебното производство на 02.01.2019 година, лист 51 – 55 от следственото дело, по-точно на лист 54, както и обясненията, дадени пред първоинстанционния съд на лист 46, в съдебно заседание на 02.06.2020 година.

ПРОЧЕТОХА СЕ.

ЖАЛБ.-ПОДС.А.: - Първо искам да се извиня за може би некоректно обяснение, все пак българския език не ми е майчин език и понякога ми е малко по-трудно да обяснявам, затова се старая да показвам. Искам да се извиня, вероятно не съм успял да обясня това, което съм искал да кажа. Ще се опитам да направя това днес.

Технически баща ми и майка ми бяха с гръб към мен /подсъдимият се обръща с гръб към състава на съда за да покаже своите възприятия/, обаче странично виждах лицето на майка ми и ръката на баща ми, защото баща ми я

душеше с дясната си ръка /подсъдимият показва, вдигайки ръката си към лакътната става/, главата на майка ми също беше леко завъртяна към лакътя на баща ми. Видях, че главата на майка ми е извъртяна, лицето ѝ беше извъртяно леко в страни, надясно, към лакътната става на баща ми в момента, в който той я притискаше с нея. Т.к. не бях директно зад тях, а леко в страни имах възможност да видя лицето на майка ми странично.

Това е, което исках да поясня.

Тогава възприех състоянието на майка ми, виждайки нейното лице, с тези пояснения, които дадох за очите и за това, че беше с отворена уста и, че беше малко отпусната назад /подсъдимият показва клекнало положение с отпускане назад/, а баща ми беше над нея.

АДВ.Г.: - Винаги съм оставял подсъдимият да разказва това, което е, въпреки, че НПК му дава право винаги да се съветва с мен и не съм се намесвал в това, в неговия разпит никога не съм се намесвал. Аз държа да уточня, че не съм се намесвал в разпита на подсъдимия, въпреки че НПК дава възможност във всеки един момент подсъдимият да се съветва със своя защитник.

Моля подсъдимият да каже какъв е ръста на баща му, теглото му, ръста на майка му, теглото ѝ и неговият ръст и тегло ?

ЖАЛБ.ПОДС.А.: - Тогава с баща бяхме горе-долу на еднаква височина 170 см, само, че аз бях към 55 кг, а той май беше към 80 кг и нещо, а майка ми е 160 см, а колко тежи, но предполагам, че тежи между 50-60 кг.

АДВ.Г.: – В записите, които са в делото се чува, че баща Ви, Ви заплашва с това, че ще използва моторна резачка за да ви разреже и да ви изхвърли на чакалите и също така, че ще използва и брадва. Имате ли тези сечива в дома си ?

ЖАЛБ.ПОДС.А.: – Тези инструменти, за които споменава баща ми ги имахме в дома. Той използва и брадвата и моторната резачка, само той ги ползва.

АДВ.Г.: – Това нещо беше ли някаква индикация, някакъв проблем имаше

ли във Вашето съзнание когато ви каза това нещо ?

ЖАЛЪ.ПОДС.А.: – Да, нещата, които казваше бяха прекалено с много визуални детайли, така да го наречем, разказваше конкретно как ще ни разреже на парчета и ще ни разхвърли частите от тялото на чакалите. И защото в цялото село, освен съседката ни Марияна се получава, че живеем сами, най-близкото село е на 1 км от нас, в нашия район има буквално само 6 къщи, а с.Осеново е на 1 км от нас и заради това ако искаше да го направи никой нямаше да го разбере и да го спре.

АДВ.Г.: – След като бяхте затиснат от баща си как успяхте да се освободите от него, това лесно ли стана ?

ЖАЛЪ.ПОДС.А.: – Аз сам не можах да се освободя от него. Той беше с двете си ръце, хвана ме, започна да ме удушава, ние лежахме на пода, аз бях с лице към него, той ме хвана за тялото за гръдния кош обгърна с двете си ръце гръдния ми кош и започна да ме притиска като ме задушаваше. Усещах, че се задушавам. Ако не беше дошла майка ми нямаше да се освободя.

През цялото време, докато се борихме го умолявах да спре, не исках да има бой между нас.

АДВ.Г.: – Физическата форма на баща Ви каква беше, страдаше ли от нещо, някакви заболявания в тоя момент, работеше ли, спортуваше ли ?

ЖАЛЪ.ПОДС.А.: – Баща ми като е бил малък е бил атлет, професионален и формата му беше запазена и когато строяхме нашата къща той е вършил много физически труд, което отново подобряваше формата му. В сравнение с мен е бил с 30 кг по-тежък и пак с атлетично телосложение. Получава се, че аз съм наследил неговия ръст само, че с 30 кг по-малко.

Страните заявиха, че нямат въпроси към подсъдимия.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетелката.

СВИД.С.А. А.А.: - Със снета по делото самоличност. Разяснено правото за отказ от свидетелстване, желае да свидетелства. Предупредена за отговорността по чл.290, ал.1 от НК, обещава да говори истината.

- Говоря български език, нямам нужда от преводач. Желая да свидетелствам, това е моето дете и аз желая да свидетелствам.

Съпругът ми ме повали на земята, аз бях на колене, наведена назад към тялото му, а той беше зад мен и ме беше обхванал нагоре, вдигайки главата ми с ръката си в областта на лакътя и ме стискаше. След това ми се замъти съзнанието, не знам въздуха ли ми спря или нещо друго, но ми се замъгли съзнанието, знам, че той ме душеше. Не си спомням нищо повече. В един момент си отворих очите и видях, че съм отпусната, а Влади стои с нож в ръката. Синът ми беше зад съпруга ми. Когато бях отпусната назад видях, че синът ми е с вдигната ръка над съпруга ми с ножа. Когато си отворих очите само го видях, че стои с ножа, видях, че има кръв по този нож, не съм възприела удари, само му казах „бягай Влади“, защото се опасявах, че съпругът ми в тоя момент може да грабне нещо и да нанесе удар по него и по мене. Той беше полудял в този момент. След това съпругът ми отпусна захвата си и тогава ми каза „викай линейка“, аз бях отпусната, дадох му хавлия и извиках линейка.

ПРОКУРОРЪТ: - Това, което говорихте досега се отнася до стаята на сина ви ?

СВИД.А.А: – Да, говоря за стаята на сина ми, но първоначално конфликта започна в хола.

ПРОКУРОРЪТ: – В хола какво стана ?

СВИД.А.А: – В хола той счупи дървената дръжка на метлата, удряйки ни с нея, нямам нито една здрава вещ в къщи, всичко беше начупено. В хладилника имаше вдлъбнатина. С моята глава се получи тази вдлъбнатина на хладилника, от блъскането на главата ми във вратата на хладилника.

В хола започна боя и всичко завърши в стаята, където беше намерен съпругът ми.

Влади излезе от хола, аз му казах на него да излезе.

Не си спомням момента защо сина ми напусна хола. Те бяха в хола, аз ги разтървах.

Съпругът ми беше в хола със сина ми и аз бях там, където е клетката с кучетата. Съпругът ми първо започва да бие мен, след това Влади влезе и се обърна се към него като му каза да ме остави, да не ме бие. Тогава започна да бие и Влади. Тогава аз се опитах да ги разтърва.

Синът ми е на пода, а съпругът ми е над него.

Аз нямаше как да го издърпам, той е здрав мъж и пиан.

Когато се обърнах към него и му казах да остави сина ми той го пусна и тогава се прехвърли към мен, започва да се бори с мен отново в същата стая.

Съпругът ми ме издърпа от хола и ме вкара в детската стая, той така е направил, аз не мога да кажа защо ме издърпа от хола в детската.

Не си спомням синът ми какво правеше в детската, защото когато те бият ти не обръщаш внимание кой къде се намира и какво прави.

ПРОКУРОРЪТ: - Наложил ли се да освобождавате сина си в детската стая ? Кой първи отиде в детската стая от хола ?

СВИД.А.А: - От хола първо излезе Влади, после мен ме довлачи мъжът ми в детската и започна борба с мен в детската стая.

В хола сме тримата, синът ми отива в детската, ние оставаме в дневната /хол/. Има малък коридор, вратите са една срещу друга.

Синът ми излезе от хола.

В момента, в който аз опитвах да го възпра той ме избута в детската стая.

Не мога да кажа дали синът ми вече беше в детската, не си спомням, аз толкова бях бита.

ПРОКУРОРЪТ: - Имаше ли момент на борба между сина Ви и съпруга Ви в детската ?

СВИД.А.А: - Имаше момент, в който имаше борба между съпруга ми и сина ми в детската стая, защото телефонът беше в ръката на сина ми и съпругът ми искаше да го вземе. Аз се намесих, втурнах се към съпруга ми за да ги разтърва.

СЪДЪТ намира, че следва да се констатира противоречия в показанията на свидетелката С. А. , поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ПРОЧЕТАТ показанията на свидетелката С. А. на основание чл.281, ал.4, вр.ал.1, т.1 от НПК, дадени на 02.01.2019 година, лист 75 от досъдебното производство, както и пред първоинстанционния съд, дадени на 02.06.2020 година - лист 46 гърба и лист 47.

ПРОЧЕТОХА СЕ.

СВИД.С. А. : – Вярно е това, което заявявам в съдебно заседание пред първоинстанционния съд и пред Вас, защото от тогава е минала година и половина и тогава говорех по-лошо български. В тази година и половина започнах да се справям по-добре с българския.

Поддържам това, което съм казала пред съда.

АДВ.Г.: - Моля да поясните какво означава „разтървах ги“ ?

СВИД.С. А. : - Под „разтървах ги“ имам предвид, че ги разединих. Аз бутах мъжа ми, защото не мога по друг начин да ги разтърва, той беше 85 кг, а аз 50 кг. Когато той пусна Влади започна с мен. Той пусна Влади и се насочи към мен. На него му беше абсолютно безразлично кого ще бие в този момент.

Принципно той пусна Влади и започна да ме бие мен.

Пусна Влади, защото аз него го бутнах и веднага той започна да бие мен.

Влади беше пуснат, защото аз ги разтървах.

Емоционалното му състояние беше такова, че за него беше без значение срещу кого ще насочи агресията си, дали срещу сина ми дали срещу мен.

Аз го бутах, той пусна Влади и започна с мен.

АДВ.Г.: - До този момент преди да започнете да ги разтървете като бутнахте мъжа си, само един път ли го бутнахте и колко удара самата Вие сте понесла ?

СВИД.С. А.А: - Не помня дали само един път го бутнах.

Не мога да кажа колко удара понесох до момента, в който се намесих за да остави съпруга ми Влади. Аз се намесих, казвайки на съпруга ми да остави Влади, защото се опасявах, че той може да го убие и заради това го бутнах и защото предния ден той целия ден говореше, че ще ни убие и ще ни хвърли на чакалите. Това го има и на запис, това беше същия ден.

АДВ.Г.: – Какво беше състоянието на Влади когато отиде, според теб, да ги разтървеш ?

СВИД.С. А.А: - Синът ми беше уплашен, естествено.

Страните заявиха, че нямат въпроси към свидетелката.

Подсъдимият А. заявява, че желае да направи уточнения:

ЖАЛБ.ПОДС.А.: - Искам да поясня и пак казвам пред съда, че всички обяснения, които давам смятам, че са верни.

Искам да разкажа пак как станаха нещата.

Той започна да ме бие в хола. През цялото време, докато ме биеше с дръжките на прахосмукачката и метлата аз отстъпвах назад, опитвайки се да се защита.

В същото време ми казваше да се разкарам от дома. Аз му казах „добре, само не бий майка“, след което в един момент вече бях в стаята си, защото отстъпвах назад към детската стая и защото ако може да се каже това е моето място. В един момент спря да ме бие, защото аз му казах, че ще си събера нещата, само да не бие мама. След което започнах да си събирам нещата, след което отиде към мама.

В един момент се завърна към мен в стаята и попита къде е моя телефон, т.е. искаше да каже, че моят телефон всъщност принадлежи на него. Аз разбрах, че той искаше да го счупи, заради което започна да се бори, защото той хем записваше телефона, а никой не знаеше това. През всичките тези години за мен беше много важно да не стане нещо с този телефон и заради това и започнах да се боря с него, иначе нямаше да го направя. Умолявах го да не се

бие.

Исках да запазя телефона ми и започнахме да се борим.

Другия момент, който исках да уточня е, че в един момент, когато се борихме и бяхме на пода, не се сещам как стана отново успях да го притисна и той започна да ме стиска. До колкото се сещам майка ми е дошла и го хвана за ръката, дръпна неговата ръка и заради това успях да се освободя, а след това той я нападна веднага.

След като мен освободи го направи това и с нея.

ПРОКУРОРЪТ: – Казахте две години сте правили записи на телефона, с каква цел го правихте това ?

ЖАЛЪ.ПОДС.А.: – Правех го, защото баща ми винаги казваше, че ще ни изхвърли от къщи, че ще прави каквото си иска, че парите са негови, може да каже каквото и да е, а след това да отиваме в съда и да се опитваме да кажем нещо.

ПРОКУРОРЪТ: - Какви пари имаше баща ти, от къде по-точно ?

ЖАЛЪ.ПОДС.А.: -Доколкото се сещам всичките пари, които имахме в Русия бяха преведени на неговата сметка и той заради това винаги казваше, че парите принадлежат на него по някакви закони, честно не знам за кои закони става дума.

ПРОКУРОРЪТ: - Да разбирам ли, че вноските в „Екзюпери“, за училището той ги е плащал ?

ЖАЛЪ.ПОДС.А.: - Вноските в „Екзюпери“ той ги плащаше. През цялото време се заканваше, че може да ни изхвърли от къщи.

ПРОКУРОРЪТ: - Ако беше Ви обещал да не бие майка Ви щяхте ли да напуснете къщата ?

ЖАЛЪ.ПОДС.А.: - Ако беше обещал, че няма да бие майка ми щях да напусна къщата.

АДВ.Г.: - На този телефон само тези записи ли бяха важни за Вас или

имахте и някакви други лични неща, които също бяха важни за Вас ?

ЖАЛБ.ПОДС.А.: – Имах и други важни лични неща на този телефон, от училище.

Страните заявиха, че нямат въпроси към подсъдимия.

Страните заявиха, че нямат искания за извършване на допълнителни следствени действия.

ПРОКУРОРЪТ: - Да приключи съдебното дирене.

АДВ.Г.: - Да приключи съдебното дирене.

На основание чл.317, вр.чл.286, ал.2 от НПК председателят обяви въззивното съдебното следствие за приключено и на основание чл.317, вр.чл.291, ал.1 от НПК съдът пристъпи към изслушване на

СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: - Уважаеми съдии, движим се по тънката граница между противоправното поведение и легитимиране на домашното правосъдие. До къде е и колко е било позволено поведението на подсъдимия, до каква степен той е бил обществено оправдано и до каква степен е надхвърлил запретата на закона посягайки на неприкосновеността на баща си.

Считам, че правилното изясняване на фактическата обстановка по този казус не се свързва само с проследяване на действията в него ден на инкриминираната дата, в дневния тракт, това което се е случило със семейство А.и и след това в детската стая, защото този конфликт има история и тя е доста дълга. Тя не започва преди шест години когато семейството идва в България, а този конфликт започва още в Русия, когато тези непрекъснати конфликти между съпруг, син и майка са започнали и когато техни родственици се е налагало да ги усмиряват. Шест години конфликти.

Това ми дава повод да отбележа, че колкото и тягостна да е била обстановката в семейството, имало е и добри дни, защото семейството има и с какво да се похвали. Вижте къде живеят, вижте сина, който безсъмнено е интелигентно момче къде учи, в едно от най-елитните варненски заведения,

вижте кой плаща вноските, които никак не са малко, вижте какъв бизнес има семейството. Така, че това, което се опитват двамата да нагнетят в съдебната зала, че това е едно нетърпимо поведение, че всеки ден живота им е бил ад е малко пресилено, меко казано. Защото ако проследите показанията на майката, ако проследите обясненията на подсъдимия ще видите, че те ескалират непрекъснато все към по-агресивното поведение на пострадалия. За да се стигне в съдебно заседание, когато майката вече говори за губене на съзнание, което обаче определено не е така. Защото когато говорим за това положение определено ненормално поведение в семейството се поставя въпроса защо при положение, че те са били подложени на ежедневни такива агресивни прояви от страна на съпруга, не са направили елементарното. Синът две години води записи, т.е. записва разговорите за да докаже в един ден кой какъв принос има и т.н., вижте за какво води записите, за да се подsigури за евентуално бъдещи съдебни спорове.

Т.е. те знаят, че в България има съдебна система и правозащитни органи, които могат да се намесят.

Питам се защо 6 години никой нищо не е направил, има органи на полицията, има прокуратура, има Закон за домашно насилие, има Закон за здравето, защото казва, че последните години той злоупотребява с алкохол, чл.155 и следващи от Закона за здравето казва какво се прави в този момент, ако положението е толкова нетърпимо, нищо.

При въпрос - на съседката защо не се обадите А.а казва, защото ме е срам.

До инкриминираната дата никой нищо не прави да обуздае това поведение на пострадалия. Вярно е, че има някаква проява на агресивност, но е вярно, че той не е абсолютния демон, който ежедневно ги тормози.

В деня е поредния скандал, вижте записите, оставате ли с впечатление от тях, че това е господаря, който си прави каквото си иска и те са двама абсолютно беззащитни, които не могат да му се опълчат.

Оставате ли с такова впечатление, вижте репликите, които се подхвърлят, „вземи го“, „хвани го“, „обърни го“ и т.н.

Един конфликт, който се е зародил в дневния тракт и е преминал в

детската стая, където е продължил, защото пострадалият се е насочил към телефона на подсъдимия, който ревностно го е пазел и започва една борба между тях.

Т.е. това боричкане, което е започнало в дневния тракт се е преместило в детската.

В момента, в който синът е на пода, по показанията на майката, тя идва и се мъчи да ги разбутва не, ами казва „аз ги разтървах чрез бутане, той стана и излезе“. Това е много важно да се прецени тънката граница до каква степен, обладан от желанието да помогне на майка си, подсъдимият не е разполагал с никаква друга възможност, освен да лиши баща си от живот.

Създава ли се у Вас впечатлението, че той е бил изправен до стената, вижда пред себе си майка му да умира и е нямал нищо друго какво да прави освен да убие баща си с два брутални удара, не къде да е, той е интелигентен човек и знае какво е в областта на врата, на шията.

В това отношение СМЕ не е много в полза, която казва, че тук били съсредоточени жизнено важни органи и т.н. Аз съм лаик и аз го знам.

Въпросът е до каква степен интензитетът, упражнен по отношение на майката и потенциал от физическа енергия и сила съсредоточен върху двамата е би могъл да предотврати настъпилия общественоопасен резултат без този фатален изход.

Възможно ли е било, категорично съм на мнение, че е възможно.

Защото първото, което е няма непрекъснатата безпрекословна доминанта на пострадалия, защото колкото и да са по-малки като възраст не, а като тегло, единия 80 кг, той 55 кг, майка му 51-52 кг те са жизнени млади хора и знаете ли какво предимство имат, имат предимството, че са трезви. Докато той с неконцентрирани движения и пиан, него ден по техни обяснения, казват, че е пил шампанско, след това е пил и бира. И тук се позовавам на обясненията на подсъдимия, които ги е дал в съдебната зала в първоинстанционния съд „Използвах моята тежест, успях да го притисна към стената и да се освободя“, майката е с някакви физически усилия, той с някакви физически сили, насреща човек, който действително не е много адекватен, но не е и концентриран, т.е. те

съвсем спокойно могат да упражнят, да преодолеят агресията насочена към тях, даже да не говоря да не се използва и ножа изобщо.

Но може ли интелигентен човек, като представени не знам колко свидетелства за интелигентност, за добър успех и отличия и т.н. да прецени или да не прецени, че точно в областта на шията той не трябва да насочва своята агресия. И не един път, а два пъти, от които единият удар е фатален, кое е наложило.

Сега няма да се спирам на многобройните обяснения и противоречия, в които изпаднаха днес и подсъдимият и свидетелката А.а по отношение на цялата фактическа обстановка, по отношение на това кой, какви удари, къде и как ги е нанесъл. В крайна сметка се оказа, че нито тя е могла, т.е. тя е възприела фактическата обстановка и изобщо не е изпадала в безсъзнание, както и той не е имал обективната възможност чак до такава степен да прецени безнадеждното състояние на майка си, т.к. част от профила е успял да види през гърба на баща си. Но и това не е толкова важно.

Важното е, че към момента, когато той се запътил към решаването на проблема, според собствените си разбирания, той е нямал законово оправданото основание да лиши баща си от живот, защото е имало друг начин за преодоляване на този конфликт. Даже и чрез нанасяне на нараняване, което да е несъразмерно по-малко от това, което е причинил. И тук се съгласявам напълно с една констатация на първоинстанционния съд, има едно изречение, което всъщност обяснява психологическото поведение на подсъдимия. Той не е отишъл там да лишава от живот баща си за да освободи майка си, която така или иначе не е била толкова живото- застрашаваща. Той е действал под напора на емоциите, които са се струпали през годините. И както казва първоинстанционният съд да реши проблема завинаги с този тормоз, който баща му упражнявал по отношение на тях, не знам дали е ежедневно, през ден, но въпреки всичко при тази тягостна обстановка. Да реши проблема веднъж завинаги, да прекрати тези скандали, които явно са отегчавали и двамата. Но да го лишиш от живот по този начин и заради това, при наличието на други възможности за ефективна защита и да не се допусне до смъртен резултат по отношение на майката е имало други начини, които се доказаха и по делото и които по никакъв начин не могат да легитимират като законосъобразно

поведението на подсъдимия.

В този смисъл мисля, че квалификацията на инкриминираното деяние, при превишаване пределите на неизбежна отбрана е точна, законосъобразна, той действително е превишил пределите на неизбежната отбрана, няма да цитирам примери от учебника кога и колко, средството, защитата и т.н., но смятам, че това е правилната квалификация, съдът е постановил една законосъобразна присъда от гледна точка на съставомерността на деянието, както и от гледна точка на законосъобразността и справедливостта на наложеното наказание.

Шест месеца лишаване от свобода при две години изпитателен срок за убийството на човека, който е плащал издръжката в гимназията.

В този смисъл Ви моля да оставите жалбата без уважение и да потвърдите присъдата на първоинстанционния съд.

АДВ.Г.: – Уважаеми Апелативни съдии, действително казусът е изключително сложен, прокурорът го определи като такъв, намиращ се между тънката граница, между превишаване пределите на неизбежната отбрана и самата неизбежна отбрана.

И заради това аз ще призова преди всичко Вашия социален опит и разбира се Вашия правен опит, основан на обективните факти по делото за да постановите оправдателна присъда, защото ние не сме дошли тук заради алтернативното ни искане. Аз го правя за да бъде пълноценна защитата при всяко едно положение. Иначе ние сме дошли за оправдателна присъда и това е дълбокото и сериозно убеждение в моя подзащитен, че той не е извършил убийство при превишаване пределите на неизбежната отбрана, а се е намирал в състояние на неизбежна отбрана.

Защото в този аспект аз Ви казвам, че трябва да боравим с обективните факти, а обективните факти несъмнено са СМЕ, СПЕ, огледния протокол на жилището и направените звукозаписи в този момент.

Тези звукозаписи няма как да ги свързвате с предположението на прокурора, че видите ли той ги прави с комерческа цел, едно 15-16 годишно момче тогава да има тази комерческа цел за да записва, с оглед на евентуално доказване на някакви финансови претенции, ами те няма да се приемат от съда.

А пък и накратко ще Ви кажа, че и при нас и в Русия СИО си е СИО. Продали апартаменти в Москва, дошли, купили в някакво образование селищно един имот, който е в близост до гората, където живеят чакалите, а не в близост до селото, което е на километър, километър – два от центъра от това място където те живеят.

Прокурорът започна с това, че видите ли в България имаме Закон за здравето, имаме Закон за защита от домашното насилие, имаме какво ли не, ами имаме си, обаче да не би всеки да ги използва.

Още повече, обърнете внимание, един от свидетелите по делото е юрист, погледнете неговата оценка каква е по отношение на тези непрестанни скандали. Защото прокурорът Ви каза, че семейството имало бизнес, бизнес, който се крепи на труда на майката, на разбиранията на майката, докато бащата през това време пие. Да, плаща от неговата сметка училището на сина си, оценява, според брат му, с оглед на приетото днес доказателство успехите, които постига сина му и същевременно се отнася към него като към едно безгръбначно същество, което има право да го мачка и да го потиска, както си иска, и го прави, и го прави в този ден.

Аз Ви казвам, че тук имаме счупени домакински уреди и прибори, които говорят за едно часово упражнявано насилие над тези двама души. Ударите са били в главата, в жизнено важна област за човека, защото от един удар в хладилника майката е можела да почине, защото от счупването на дръжката на метлата в главата на сина, той е можел също да почине, защото е можел да получи сериозна ЧМТ, от счупването на дръжката на металната част на прахосмукачката също в главата на сина му, той също е можел да получи едно сериозно увреждане. Това нещо се е наслаждало безспорно и обърнете внимание на СПЕ, която несъмнено говори на страница 95, че конфликтната ситуация е била продължителна, с висока емоционална натовареност. А по време на инкриминираното деяние казват експертите, което за мен е изключително важно „деянието има характеристика на необичайна, внезапна и неочаквана“. Подчертавам тези три думички, които са изписали експертите „необичайна, внезапна и неочаквана“. Кулминацията на неговото чувство за вътрешно напрежение и чувство на безпомощност, подчертавам думичката „безпомощност“ е била когато е видял, че баща му души майката. Т.е., че тя

може да умре, както и той след нея, казват експертите. И това е кулминацията действително. Защото тук нямаме наслагване от страна на майката на определени неща. Имаме чисто и просто едно неразбиране от страна на следствието, че когато един руснак ти каже да, аз говоря български, то аз съвсем спокойно може да го заяви всеки българин ама и аз говоря руски. Защото сходността на двата езика не предразполага познаване на езика в техните детайли. И заради това каквото е направил следователя на досъдебното производство то преди всичко не е било съобразено с необичайното психологическо и емоционално състояние на тази жена, която е казала да, аз говоря и писмено български, ами защо не я провериха дали владее писмено български към този момент. А тя не го е владеела и говоримо и това трябва да го отчетете при всяко едно положение. Защото на следователят му е било по-лесно на 01-02.01. да не търси преводач, а е трябвало да намери такъв преводач, той е бил длъжен да го намери, независимо от изявлението, че аз владее писмено и говоримо. Ама трябва да го провериш това нещо, когато го направят в една декларация, трябва да провериш особено когато се владее писмено български език, тогава напиши една декларация, че владее български.

От тук нататък Ви казвам, че констатираните противоречия трябва да бъдат елиминирани, защото те не са събрани по законоустановения по НПК ред.

Защото това разследване, което е тръгнало по чл.116 от НК, в крайна сметка стигна до чл.118 НК, но при положение, че беше водено прецизно от самото начало в този случай нещата нямаше да опрат според мен и до обвинение по чл.118 НК.

Аз Ви подчертавам това, което е казал на лист 93, че експертите, със специалните си познания, а не с нашите разсъждения дали трябва да даваме вяра или не на определени експертни становища и мнения са казали, че той се е страхувал за живота на майка си и че кулминацията на неговото вътрешно напрежение и чувство на безпомощност е била когато е видял, че баща му души майката, т.е., че тя е можела да умре, както и той след нея. И това за експертите несъмнено е физиологичен афект, но този физиологичен афект не е в признаците, посочени в чл.118 НК, той е просто един факт, който обаче трябва да посочи каква трябва да бъде правната квалификация на деянието.

Безспорно е, че съдебните медици казват, че в областта на шията са разположени редица органи, кръвоносни съдове и нерви, свързани с основните жизнени функции, че тези жизнени функции майката е почвала да ги губи и каквото и тя да ни обяснява тя на разваления си българо-руски език експертите са категорични, че при този захват майката е можела да бъде лишена от живот.

Аз Ви питам Вие ще поемете ли тази отговорност и да кажете ама виж сега тя е можела със своите 50 кг да го разбута или да съобрази като състезател от един отборен отбор, че видите ли тук ще дойде сина ми, ние двамата с нея имаме по-висока обща телесна маса, той е пиан, а пък ние сме трезви и ние този човек ще го наборим. Ако го наборят един път какво ще стане след това с този пияния. Защото нашия народ има много поговорки в тази насока по отношение на пияния, защото „С лудия можеш да се разбереш, но с пияния никога“. Значи това простичко наслагване на телесната маса и на броя на хората ми прилича като на едни тренировъчни указания, които би трябвало да си ги имаме като верую в семейството и да каже когато той се напие, а пък той се напива всеки ден, значи ние трябва да действаме отборно, ние трябва да бъдем тим, защото не искаме да се жалим до компетентните власти и съответно ние трябва да сме готови във всеки един момент да слошим неговата злоба и каквото и да прави той по отношение на нас, както и да ни притиска, както и да троши, както и да блъска, както и да ни се заканва ние да не му обръщаме никакво внимание, защото ние двамата сме по-силни от него.

И тук прокурорът се захвана за думичката „разтървам“, където е просто е абсолютно некоректно по отношение на тази жена, която се явява тук като майка и като пряк свидетел, който препотвърждава обаче обстоятелствата, записани в телефонния запис в тази фатална нощ. Няма как тази жена, Вие я виждате тази жена, която за да може да издържа семейството, спи при майката, когато тя роди своите кутрета, защото майката е изключително тежко животно и ако затисне кутретата семейството няма да има какво да яде. Нали както са изправени и в момента, защото някой недоброжелател им е отровил майките. Това е проблема и така се получават нещата. Тя е готова да направи абсолютно всичко, докато един пиан руснак издевателства над съпругата си, която го е последвала в чужда държава, те си знаят защо, издевателства над сина си, който независимо от това, което се случва в това семейство, се стреми да бъде един отличен ученик и е такъв. Той е един от хората, които са гордост на

гимназията.

И ние сега тук да кажем, защото имало втори удар и това показвало, че нямаме неизбежна отбрана. Ама втория удар той Ви каза „аз даже и не знам, че съм го нанесъл“. Ама обърнете внимание на характеристиките на втория удар, той не е прободно-проникващо нараняване, характеристиките са коренно различни. Аз не знам какво и как е станало, майката не може да обясни, защото категорично, когато той излиза за да намери нещо и за съжаление това нещо се е оказало нож тя е била в безсъзнание, тя даже не разбира, че той излиза от стаята и няма как да разбере. И какво сина да стои и при положение, че както тя вече се е била отпуснала, ако беше се забавил още малко, защото например отиде на двора да търси брадвата, за да го удари с тъпото на брадвата, за да може той да изпадне само в безсъзнание, а майка му можеше да свърши.

Ето това е целия проблем, дали в конкретния казус ние ще се съобразим не с константната практика на ВКС, а преди всичко със смисъла на закона и той не е такъв, какъвто се опитва да Ви каже господин Апелативния прокурор, в никакъв случай, защото сме изправени пред един даже негоден обвинителен акт, в който не е описано защо се приема, че имаме превишаване на пределите на неизбежната отбрана, за да знаем ясно за какво се браним. Ние имаме едно хвърлено обвинение на половин страничка, което е просто обидно за правото даже.

Вярно е, че имаме постановен съдебен акт и в този съдебен акт съдът основно се основава на втория удар и на това, че А. младши е следвало да съобрази, че баща му е пиан, разконцентриран, невъоръжен и е действал с голи ръце. Обаче закона, този момент с душевното психично състояние, до което си е докарал в следствие пиенето на алкохол повече от 24 часа, започнато още от преди новогодишната нощ и това, че той действа с голи ръце си го отчита и казва „независимо от това“, с голи ръце можеш ли да причиниш смърт, можеш. СМЕ какво Ви казва „ами захвата е в областта на шията, там са жизнено важните функции“, тя отива, тя си заминава, какво да направи сина, да преценява и да каже ама тука аз сега ще отдръпна, майка ми ще се освести, тя ще ми помогне и ние двамата ще го наборим. И като го наборим даже и ще трябва да го вържем, ама нямаме и въже в къщата или поне в стаята нямаме, защото докато отидем да търсим въже, нещата са били такива каквито казва

майката „бягай Влади“, защото тя разбира в този момент, че тя е освободена, но на нея ѝ е ясно, че той е намушкан, тя не знае къде, обаче знае, че ако той съумее да стане на краката си за тях ще стане страшно и за двамата. Защото в тези записи са записани заканите за разчленяване с брадва, закани с нарязване с моторна резачка, за разхвърлянето на тялото в близката гора.

Това всичко влияе върху момента на избора на решение и избора на решение на В. А. е правилния избор. Той се е борил, той е защитава живота на майка си, на човешко същество, която го е родила и преценката му е била абсолютно правилна и точна.

Аз съм абсолютно убеден, че ако Вие го оправдаете ще пресъздадете още един казус, в който ВКС, според мен ще потвърди, защото тук нещата не можем да се опитваме да изровим от цялата ясна картина, да изровим 2-3 камъчета, на които да се опитаме да стъпим и да кажем ама ние стоим на стабилна основа и казваме, че това е превишаване пределите на неизбежна отбрана, само защото тази рускиня, която живее в България и която казва ама аз преди година и половина не го владеех добре този език, да естествено, тя с всяка изминала година в държавата продължаваш да го научаваш, защото нейната възраст не е като на Владислав, да влезе и да се влее, но и той самият казва аз определени специфични термини още не разбирам, тя е жена на възраст, няма как да го научи. И казва „аз ги разтървах“ и прокурора казва абе ето тя сама ги разтърва, отишла смело между тях, разбутала ги и край инцидента приключил. А то какво се оказва, че тя го дърпа за ръката за да освободи сина ѝ, който е в критична ситуация и който добросъвестно обяснява и казва „аз се опитвам да го притисна баща си, а той ме задушаваш“ със здрав захват, през гърдите и от това може да умре човек и от това задушаване може също да се получат такива увреждания, които да доведат до смърт в следствие на задушаване. И да кажем ама те са можели, трябвало да действат като тим, не е трябвало да нанася два удара, защото и не знаем кой от ударите какъв е, кога е нанесен, няма как.

Аз съм повече от убеден, че този човек следва да бъде оправдан, защото той не е извършил нещо противоправно, напротив действал е противоправно по отношение на един живот, неговият баща за съжаление, роден баща към когото той е запазил чувства, виждате какво Ви казва „аз не смеех да му

противореча“, той го бие и той не смее да му противоречи, има чувство на уважение към баща си, обаче го убива, защото има и чувство към жената, която го е родила. И той не е можел да остави тя да умре, защото разбирате ли какво щяхме да направим тука ако тя беше умряла, още секунда-две задушаваше се, край, невъзвратно, няма кой да помогне и съответно остават двамата. Как щеше да живее от тук нататък това момче, не, че сега е му е лесно, след като е убил баща си, но ако беше оставил майка си да бъде удушена и да не направи нищо, давате ли си сметка по какъв начин той щеше да гледа себе си, сигурно нямаше да има огледало в къщата му.

Заради това аз Ви казвам, неговите действия са абсолютно обосновани и съм убеден това нещо още от самото начало, когато прокуратурата се опитваше да го вкара в ареста с обвинение по чл.116 НК, още тогава и обърнете внимание на първоначалното определение на ВОС, който не взе тази тежка мярка за неотклонение, какви разсъждения е направил и какви изрази има вметнати от Окръжния съд, с които прокуратурата просто не се е съобразила, защото не бяха направили и една нормална СМЕ по отношение на майката, подминава се въпроса, защото ние тук ще имаме обвинение по чл.116 НК.

Аз съм, за съжаление и емоционално ангажиран, защото тези обстоятелства, според мен са вървели към логичния си край и даже един юрист, съсед не е могъл да помогне, с оглед, ако щете и на национални черти, на обстоятелството, че идваш в друга държава и на прочие, прочие обстоятелства, които са довели до този смъртен изход, обаче който не следва да бъде наказан.

ПРОКУРОРЪТ: /реплика/ – Не случайно попитах подсъдимия ако баща му беше обещал да спре да бие майка му щеше ли да излезе от къщата и той каза „да“. Знаете ли колко е важно това нещо и то е важно не точно от гледна точка на това дали бащата ще изпълни обещанието си. Важно е от гледна точка на съзнанието на сина към бащата, защото тази реплика и този отговор на подсъдимия разби на пух и прах всички тези врели - некипели, допълнително нагнетяващи така умишлено атмосферата в къщата за резачки, за триони, за чакали и т.н. Ако баща му беше обещал, че спира той щеше да излезе, което означава, че отношенията, макар и ескалиращи и не толкова нормални в това

семејство не са били толкова неударжими.

АДВ.Г.: /дуплика/ – Не съм съгласен с тази трактовка, значи аз Ви казвам, че от това, което казва подсдимия на практика прокуратурата се опитва да го използва против него. Аз съвсем спокойно днес можеше да му кажа извинявай, обаче той няма да Ви дава обяснения. И тук заради това, че баща Ви беше обещал, ама защо не го попитайте дали ще излезе в същия момент, в същата минутка, защо не го попита прокурора, защото това му е изгодното. Защото това е опит да се сложи четвърто камъче, дребничко на което да стъпи обвинителната теза, че това превишаване пределите на неизбежната отбрана.

ЖАЛЪ.ПОДС.А.: - Преди в Русия имахме конфликти само, че конфликтите винаги са били между родителите ми, но все пак днес аз съм подсдимия. Винаги в конфликтите им бях медиатор. Обичам и двамата, обичам и майка ми и баща ми. Дори все още мога да кажа, че баща ми е бил най-добрия ми приятел и никога не исках нещата да завършат по този начин.

Защо не сме избягали по-рано, първоначално мислех да кажа трябваше това да се попита майка ми, обаче се сещам причините, в България сме едни, де факто тук нямаме роднини. Живеем най-далеч, нямаме къде да отидем, като всички пари са при баща ми, какво да правим.

Да, казах, че баща ми плаща за училището ми, все пак разполага с парите, обаче не той ги получава, дори по време на записите можете да видите отношението му към кучетата. С кучетата се занимаваме изключително аз и майка ми.

Нямам какво друго да кажа.

АДВ.Г.: – Не правя възражения затова, че първоинстанционния съд не е предоставил писмен превод от съдебния протокол и присъдата, същото е относимо и за днешния съдебен протокол, че не желаем превод на руски език, нито на протокола, нито на съдебния акт, не желая превод. Той е завършва българско училище и сме представили доказателства. Не желаем превод.

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ЖАЛБ.ПОДС.А.: - Наистина съжалявам за това, което се случи, обаче само исках да спася майка ми.

Моля Ви да ме оправдаете.

/Подсъдимия прави поклон/.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след тайно съвещание постанови присъда, която Председателят на състава обяви публично и разясни на страните срока и реда за обжалването ѝ пред Върховния касационен съд на Република България.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **11:4** часа.

Председател: _____

Секретар: _____